

ABSTRAKT

Bakalářská práce se věnuje studentům první generace, kteří se rozhodli předčasně ukončit své vysokoškolské studium do jednoho roku po jeho zahájení. Cílem je přezkoumat jejich důvody, které vedly k tomuto rozhodnutí, pozitivní stránky studování a jeho následného ukončení, a nakonec objasnit rozhodující momenty, a bariéry, které vstupují do pokračování studia na vysoké škole.

Teoretická část práce zkoumá sociální identitu, fenomén sounáležitosti, motivaci a podporu poskytovanou rodinou a vysokou školou. Navíc se věnuje harmonizaci pracovních a studijních návyků a výskytu imposter syndromu u studentů první generace.

Empirická část popisuje kvalitativní výzkum od výzkumného problému až po metody interpretace dat. Do výzkumu se zapojilo devět respondentů a kvalitativní data byla posbírána pomocí polostrukturovaných rozhovorů, následně analyzovaných a interpretovaných metodou reflexivní tematické analýzy (Braun a Clarke, 2013). Zjištění odhalují mnohostranné důvody, které stojí za rozhodnutím předčasně ukončit vysokoškolské studium. Jedná se o slábnoucí pocit sounáležitosti, hledání životní stability a finanční optimismus. Dále se vyskytl nesoulad mezi idealizovanou představou vysokoškolského života a jeho reálnou verzí. Na druhé straně se identifikovaly pozitivní přínosy vysokoškolského vzdělávání, jako je obohacení osobní identity člověka a pocity sounáležitosti. Odhalily se také významné bariéry, které bránily v pokračování studia, včetně obtíží v řízení času, nedostatečného pochopení vysokoškolského systému, neuspokojivé rodinné podpory a tlaku na dosažení nezávislosti.

KLÍČOVÁ SLOVA

první generace vysokoškolských studentů, sociální identita, sounáležitost, akademická motivace, imposter syndrom, rodinná podpora